

عنوان مقاله:

حق تشکیل اجتماعات در حقوق ایران و اسناد بین المللی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مریم رائیجی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

در حقوق ایران حق تشکیل اجتماعات تحت عناوین مختلفی در اصل 27 قانون اساسی برای احزاب انجمن ها، گروه ها و اصناف مختلف به رسمیت شناخته شده است. اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق حقوق مدنی و سیاسی، بر وجود حق بر تجمع مسالمت آمیز برای شهروندان فارغ از مکان تجمع و محتوای آن صحه گذاشته است. مطابق حقوق ایران تنها دو محدودیت برای استفاده از آزادی اجتماعات ملحوظ گردیده که مفهوم اول تحت عنوان عدم حمل سلاح و شرط دوم عدم اخلال در مبانی اسلام است همچنین مطابق با قانون فعالیت احزاب مرجع رسیدگی و نظارت بر فعالیت و صدور مجوز برای تجمع به عهده وزارت کشور و مشخصا کمیسیون ماده 10 احزاب است. به نظر می رسد در اجتماعات به ناچار شاهد مقابله دو عنصر آزادی به عنوان حق طبیعی افراد و قدرت به عنوان عامل استقرار نظم هستیم با این وجود سازش بین این دو مفهوم به عنوان حق طبیعی مردم در بیان خواسته هایشان و نظم عمومی ضرورت دارد. از این رو، روشن شدن مبانی حق شهروندان در برگزاری تجمع و همچنین بررسی امکان اعمال محدودیت بر این حق در وضعیت های خاص، به شناساندن و ایفای بهتر تعهدات بین المللی در این زمینه کمک می کند.

کلمات کلیدی:

حق، تجمع، آزادی، حقوق اساسی، اسناد بین المللی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018830>

